

1. ΜΙΑ ΧΩΡΑ ΧΩΡΙΣ ΠΑΙΔΙΑ

Μέσο:ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ

Ημ. Έκδοσης: ...03/09/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...03/09/2014

Σελίδα: 16

ΕΛΛΑΔΑ 2025:

ΜΙΑ ΧΩΡΑ... ΧΩΡΙΣ ΠΑΙΔΙΑ!

● ένα εφιαλτικό μέλλον... ● οι συνέπειες στην οικονομία, την άμυνα, την καθημερινότητα ● μπορεί να αντιστραφεί η κατάρσταση;

(μέρος 3ο)

γράφει
ο Δρ. Ησάϊας Κωνσταντινίδης

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΔΕΝ ΓΕΝΝΟΥΝ!

Πάμε περίπου 80 χρόνια πίσω στο παρελθόν. Πραγματικά έχει πια παρέλθει για τα καλά η εποχή εκείνη, κατά την οποία οι φτωχές ελληνικές οικογένειες έβριθαν κυριολεκτικά από παιδιά, με μια μέση αγροτική οικογένεια να αποκτά από 5 έως και 9 τέκνα! Τα μικρά τότε σπίτια με τις αυλές ήταν γεμάτα από τις παιδικές φωνές και το έθνος, που μόλις είχε βγει από ταραχές που διήρκεσαν πολλά χρόνια (βαλκανικοί πόλεμοι, 1ος παγκόσμιος πόλεμος, μικρασιατική καταστροφή...) γνώριζε μια πρωτοφανή πληθυσμιακή αύξηση. Παρά τη φτώχεια και την ανέχεια οι Έλληνες της εποχής, αν και αγράμματοι στη συντριπτική τους πλειοψηφία, ήταν υπερβολικά αισιόδοξοι για το μέλλον. Στο DNA της φυλής ήταν «αποθηκευμένη» η πανάρχαια πληροφορία: όταν οι Έλληνες φθίνουν πληθυσμιακά, τότε παρακμάζουν, όταν όμως γεννούν, τότε γρήγορα ανασυγκροτούνται και προοδεύουν!

Οι γυναίκες της Ελλάδας σταδιακά, και όσο το επίπεδο ζωής του λαού ανέβαινε κατακόρυφα, άρχισαν να γεννούν όλο και λιγότερα παιδιά. Έτσι, τα άλλοτε παιδιά των υπερπολυτέκνων οικογενειών της αγροτικής επαρχίας εγκαταστάθηκαν στις πόλεις και τις πρωτεύουσες των νομών, εγκλωβίστηκαν μέσα σε μικρά διαμερίσματα-κλουβιά και βέβαια άλλαξαν επάγγελμα: από τις γεωργικές εργασίες κατόρθωσαν υπάλληλοι, εργάτες ή ελεύθεροι επαγγελματίες, κατανέμεντας πια εντελώς διαφορετικά το χρόνο και τις προτεραιότητές τους. Η «εισβολή» πολύ σύνομα του ραδιοφώνου, του κινηματογράφου και της τηλεόρασης τους ώθησε σε μια λογική της... «αρχαΐας», όπου κάθε κινητική λειτουργία (όπως η γυμναστική) έμοιαζε πια περιττή πολυτέλεια. Όλα άλλαξαν μέσα σε μια μόλις γενιά. Και φυσικά, μέσα στις νέες αγχωτικές συνθήκες, ο αριθμός των παιδιών ανά οικογένεια μειώθηκε αρκικά στα 2 και 3 παιδιά και αργότερα το πολύ στο ένα παιδί...

Η τάση λοιπόν της δραματικής μείωσης του ελληνικού πληθυσμού ήταν εμφανής ήδη από τη δεκαετία του 1950. Έλαβε δε δραματικές διαστάσεις από τη δεκαετία του 1980 κι έπειτα κι αναμένεται να κορυφωθεί στις δεκαετίες 2010 και 2020 με απρόσμενα για το μέλλον αποτελέσματα. Διότι όπως και πριν από 50 χρόνια οι πολλοί δεν διέβλεπαν την αρνητική τάση των πραγμάτων και τη φθορά του ελληνικού πληθυσμού, έτσι και σήμερα, αν και είναι «ηλίχι φαινότομο», εν τούτοις κανείς δεν ασχολείται σοβαρά με την τραγική κατάσταση. Και αν πριν μισό αιώνα θα μπορούσε να δικαιολογηθεί κάποιος εν μέρει το άσχημο εκείνο φαινόμενο (αφού, παρ' όλα αυτά γεννούντουσαν ακόμα παιδιά!), τώρα τι μπορεί να πει, τη στιγμή που η συντριπτική πλειοψηφία των 30ήδων και 40ήδων είναι ανύπαντροι και, βέβαια, χωρίς παιδιά;

Όπως πάντοτε σε θέματα δημογραφικού, το μεγαλύτερο βάρος πέφτει στις γυναίκες, αφού αυτές ως μητέρες αναλαμβάνουν το συντριπτικά μεγαλύτερο μερίδιο της οικογένειας: η γυναίκα γεννάει, θηλάζει και μεγαλώνει το παιδί, ενώ αυτή του μαθαίνει και τα πρώτα και βασικότερα πράγματα στη ζωή... Ίσως δεν είναι τυχαίο ότι οι Εβραίοι θεωρούν ομόφυλό τους μόνο εκείνον που έχει Εβραϊκή μη-

τέρα, αφού – συν τοις άλλοις – ο πατέρας μπορεί να αμφισβητηθεί? η μητέρα όμως ποτέ!

Οι γυναίκες στην Ελλάδα σήμερα έχουν περάσει σε μια άλλη φάση, πολύ διαφορετική από αυτή στην οποία βρίσκονται εκείνες των γειτονικών χωρών και ειδικότερα της Τουρκίας και της Αλβανίας. Κακά τα ψέματα, στην Ελλάδα έχει πια επικρατήσει όχι απλά η πλήρης χειραφέτηση της γυναίκας και η κοινωνική της απελευθέρωση (η περίφημη «ισότητα» με τον άνδρα), αλλά η εγωκεντρική θεωρία της απόλυτης αποδέσμευσης από κάθε τι που θυμίζει την παραδοσιακή κατάσταση (συζυγική σχέση, μητρότητα κτλ.). Με τον τρόπο αυτό η γυναίκα του δυτικού κόσμου, συμπεριλαμβανομένης και της Ελληνίδας, έχει απωλέσει σε μεγάλο βαθμό τη θηλυκότητά της και θεωρεί εχθρική κάθε προοπτική να γίνει σύζυγος ή μητέρα! Έτσι τα μέχρι πριν λίγα χρόνια αυτονόητα έχουν αντιστραφεί εντελώς και οι Έλληνες άντρες – όπως άλλωστε και οι Δυτικοί – στράφηκαν μαζί με τις γυναίκες της Ανατολικής Ευρώπης, όπου ακόμα δεν έχει επέλθει η επικράτηση αυτού του καινοφανούς φαινομένου.

Με δύο λόγια η Ελληνίδα σήμερα δεν θέλει να έχει το ρόλο της γυναίκας μέσα στην κοινωνία. Νιώθει ένα αυτόνομο πλάσμα, που εστιάζει στην καριέρα και την ατομική της ευημερία (όπως δηλαδή κάνει και ο άνδρας), μη έχοντας καμία απολύτως επιθυμία να γεννήσει και να φροντίσει ένα έστω παιδί... Φυσικά τα όσα αναγράφονται εδώ καταγράφουν τις γενικές τάσεις και δεν ισοπεδώνουν την πραγματικότητα, θεωρώντας όλους «το ίδιο». Όμως, αν κάποιος δει προσεκτικά τα ιστορικά δεδομένα, τελικά οι τάσεις είναι εκείνες που διαμορφώνουν τις ανάγκες ιστορικές καταστάσεις. Και η τάση σήμερα στην Ελλάδα προμηνύει εφιαλτικές εξελίξεις: τη δημιουργία μιας κοινωνίας, η οποία θα αποτελείται αποκλειστικά από όντα χωρίς φύλο (!) και χωρίς ερωτικές επιθυμίες, ενώ δεν θα υπάρχουν πουθενά ελληνόπουλα. Και φυσικά το επόμενο στάδιο μπορεί εύκολα να το αντιληφθεί ο καθένας: ο θάνατος, μετά από ζωή χιλιετιών, του ελληνικού έθνους...

Σύγκριση γεννήσεων (παιδιά ανά 100 γυναίκες, έτος: 2000)

Εθνότητα	Γυναίκες	Παιδιά
Ελληνίδες	100	100
Αλβανίδες	100	550
Τουρκάλες	100	680

Πηγή: Eurostat

Σύγκριση γεννήσεων-θανάτων (ανά 10 θανάτους, έτος: 2000)

Χώρα	Γεννήσεις	Θάνατοι
Ελλάδα	9	10
Αλβανία	45	10
Τουρκία	50	10

Πηγή: Eurostat

Η ΕΛΛΑΔΑ «ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ» ΣΕ ΤΡΟΧΑΙΑ!

Μια από τις μεγαλύτερες πληγές, που κυριολεκτικά «πίνει το αίμα» του ελληνικού έθνους αποτελούν τα τροχαία ατυχήματα, αυτό δηλαδή που ο Τύπος αποκαλούσε παλαιότερα «ο Μολλώς της ασφάλτου». Αναλογικά με τον πληθυσμό της η Ελλάδα κατέχει την πρωτιά στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε θανάτους από τροχαία ατυχήματα (για παράδειγμα το 2004 οι νεκροί ήταν συνολικά 1.547, δηλαδή 4 θάνατοι ημερησίως!). Πέραν αυτού, σύμφωνα με την Κοινοτική Στατιστική Υπηρεσία, από τις 20 πιο επικίνδυνες οδικές περιοχές της Ευρώπης οι 8 βρίσκονται στην Ελλάδα (ποσοστό 40%)! Από τις υπόλοιπες 12 μάλιστα μόνο οι δύο βρίσκονται σε χώρες της Δυτικής Ευρώπης? όλες οι άλλες καταλαμβάνονται από περιοχές των χωρών της άλλοτε κομμουνιστικής Ανατολικής Ευρώπης...

Στην εφημερίδα «Ο Κόσμος του Επενδυτή» δημοσιεύτηκε στις 2-3 Οκτωβρίου 2004 χαρακτηριστικό ρεπορτάζ των Μανώλη Σταυρακάκη και Αιμίλιου Νέγκη, σύμφωνα με το οποίο:

* Κάθε μέρα χάνεται μια πενταμελής οικογένεια ή μια ομάδα μπασκετ.

* Κάθε δεύτερη μέρα μια ποδοσφαιρική ομάδα θυσιάζεται στην ασφάλτο.

* Κάθε μήνα ένας λόχος στρατιωτών.

* Περίπου 6-10 παιδιά ηλικίας έως 15 ετών πέφτουν θύματα τροχαίων ως πεζοί ή επιβάτες κάθε εβδομάδα. Δηλαδή, κάθε μήνα χάνεται μια σχολική τάξη!

* Κάθε δεύτερο μήνα ένα τζάμπο με όλους τους επιβάτες και το πλήρωμα.

* Συνολικά, από το 1975 (1.060 νεκροί) μέχρι σήμερα, δηλαδή στα 30 χρόνια της μεταπολιτευτικής περιόδου, αφανίστηκε από το χάρτι της Ελλάδας μια επαρχιακή πόλη των 50.000 κατοίκων.

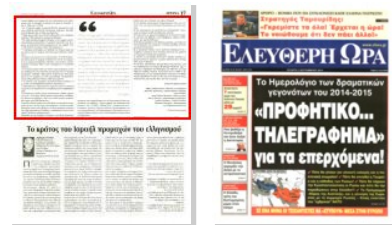
* Ο συνολικός αριθμός νεκρών και τραυματιών στη χώρα μας από τους δύο παγκόσμιους πολέμους, τους βαλκανικούς και εκείνον της Κύπρου, είναι μικρότερος από το συ-

1. ΜΙΑ ΧΩΡΑ ΧΩΡΙΣ ΠΑΙΔΙΑ

Μέσο:ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ

Ημ. Έκδοσης: ...03/09/2014 Ημ. Αποδελτίωσης: ...03/09/2014

Σελίδα: 17

νολικό αριθμό των νεκρών και των τραυματιών που προέκυψαν από τα τροχαία ατυχήματα τη χρονική περίοδο από το 1964 έως το 2000.

* Σε 15 χρόνια είχαμε συνολικά 460.000 τραυματίες, από τους οποίους περίπου 45.000 έμειναν ανάπηροι. Δηλαδή, όσο πληθυσμό έχει η πόλη του Αγρινίου!

* Κάθε χρόνο από τους 30.000 τραυματίες των τροχαίων περίπου 3.000 αποκτούν μόνιμες αναπηρίες.

* Σε κάθε τρία θανατηφόρα τροχαία το ένα αφορά εμπλοκή φορτηγού αυτοκινήτου. Η μεγάλη συχνότητα των τροχαίων με φορτηγά είναι δυσανάλογη με τον αριθμό τους (1.100.000 επί συνόλου 5.500.000 οχημάτων).

* Η Τροχαία καταγράφει τον αριθμό των νεκρών μέχρι και ένα μήνα μετά το τροχαίο. Αρκετοί όμως πεθαίνουν αργότερα.

* Σύμφωνα με έρευνα του νοσοκομείου «Ευαγγελισμός», έξι μήνες μετά το τροχαίο πεθαίνουν 6 στους 10 τραυματίες με κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις. Δύο μένουν «φυτά» ή βαριά ανάπηροι! Μόλις ένας καταφέρνει να επανέλθει πλήρως...

* Στο αστρονομικό ποσό των 3 δισ. ευρώ ανέρχεται η επίσημη επιβάρυνση της ελληνικής οικονομίας από τα τροχαία ατυχήματα. Δηλαδή, κάθε χρόνο πληρώνουμε τόσα χρήματα για τα τροχαία, που θα μπορούσαμε να διοργανώσουμε Ολυμπιακούς Αγώνες κάθε τρία χρόνια!

* Το κόστος των τροχαίων αντιπροσωπεύει περίπου το 2,7-2,9% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος!

* Περισσότερα ενεργά χρόνια χάνονται από τα τροχαία παρά από τον καρκίνο και τα καρδιαγγειακά προβλήματα μαζί...

* Συγκριτικά με άλλες χώρες (πληθυσμός, πλήθος οχημάτων κτλ.), αν είχαμε κατοχυρώσει ευρωπαϊκές συνθήκες και δεικτική ατυχημάτων, αντί των 2.000 νεκρών ετησίως, θα είχαμε μόνο 800 θανάτους!

Έχοντας λοιπόν υπόψη ότι κατά βάση στα τροχαία ατυχήματα χάνουν τη ζωή τους νέοι άνθρωποι, εύκολα καταλαβαίνουμε πόσο πολύ βλάπτει τη δημογραφική ανάπτυξη της ήδη γερασμένης Ελλάδας η αιμορραγία στους ελληνικούς δρόμους-«καρμανιόλες»...

Μιλήσαμε με τον Στέφανο Σωτηρίου, υπεύθυνο δημοσίων σχέσεων της Π.Ε.Φ.Π. και από τους λίγους Έλληνες επι-

“

«Στην εποχή μας η Ελλάδα υποφέρει από γενική ατεκνία και ολιγανθρωπία, ένεκα της οποίας και οι πόλεις ερημώθηκαν και η παραγωγή σταμάτησε, μολοντί δεν έγιναν ούτε πόλεμοι ούτε επιδημίες... Και όλα αυτά γιατί οι άνθρωποι αγαπούν την πολυτέλεια, το χρήμα και την τεμπελιά, και δεν επιθυμούν ούτε να παντρεύονται ούτε να παντρεύονται, να ανατρέφουν παιδιά, αλλά το πολύ δέχονται να έχουν ένα ή δύο παιδιά για να τα αφήσουν πλούσια και να τα μεγαλώσουν με σπατάλη, χωρίς να αντιλαμβάνονται πόσο, με αυτόν τον τρόπο, η κακοδιαμονία αυξάνεται».

Πολύβιος

στήμονες που ασχολήθηκαν με τη δημογραφία (είναι συγγραφέας του βιβλίου: «Δημογραφικό και λαθρομετανάστευση», εκδ. «ΤΗΝΟΣ», Αθήνα 2007). Σύμφωνα με τον κ. Σωτηρίου, αλλά και άλλους ειδικούς δημογράφους, για την καταπολέμηση του δημογραφικού ζητήματος είναι αναγκαία δέσμη μέτρων που να περιλαμβάνει σημεία όπως τα παρακάτω:

1. Πολύτεκνες να θεωρούνται και οι οικογένειες με τρία

παιδιά (αντί για τέσσερα που ισχύει σήμερα).

2. Να ιδρυθεί υφυπουργείο Δημογραφικού (που να υπάγεται στο υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών).

3. Να αναγνωριστεί η μητρότητα ως επάγγελμα? η οικοκυρά να παίρνει μισθό ανειδίκευτου εργάτη.

4. Πολύτεκνοι με χαμηλά εισοδήματα να αποκτούν δωρεάν κατοικία και βέβαια να απολαμβάνουν ειδικών επιδομάτων και φοροαπαλλαγών.

5. Να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας, με στόχο την καταπολέμηση της ανεργίας, η οποία εμποδίζει στη δημιουργία οικογένειας.

6. Οι ομογενείς Πόντιοι και οι πολιτικοί πρόσφυγες να ενταχθούν έμπρακτα στην ελληνική κοινωνία και μάλιστα σε περιοχές νευραλγικής σημασίας.

7. Πρέπει να προσεχθεί ιδιαίτερα η αθρόα είσοδος λαθρομεταναστών (εφόσον η χώρα πρακτικά δεν αντέχει άλλο αυτό το βάρος).

Η Π.Ε.Φ.Π. (Πανελλήνια Ένωση Φίλων Πολυτέκνων), υπό την καθοδήγηση του πατρός Νικόδημου Μπιλάλη, έχει τιμηθεί με το βραβείο της Ακαδημίας των Αθηνών, ενώ έχει λάβει και πλήθος επαίνων. Λειτουργεί από το 1969 ως φιλανθρωπικός και μη κερδοσκοπικός σύλλογος-σταθμός πρώτων βοηθειών κατά την ίδια για τους άπορους υπερπολύτεκνους και πολύτεκνους απ' όλη τη χώρα.

Ενδεικτική βιβλιογραφία

Μίμης Ανδρουλάκης, «Βαμπίρ και κανίβαλοι»
Μανόλης Δρεττάκης, «Δημογραφικές εξελίξεις στην Ελλάδα»

Φάνη Πάλλη-Πετραλιά, «Άτεκνη χώρα»
Νίκος Πολύζος, «Δημογραφική προκλήση»
Γιώργος Στάμκος, «Γκρίζα Ελλάδα»
Στέφανος Σωτηρίου, «Δημογραφικό και λαθρομετανάστευση»

(Τέλος της έρευνας)

ΠΡΟΣΟΧΗ!!! Το κείμενο αυτό γράφτηκε το 2009!